

да не ощетява повече сметката от зимника и да си купи една хубава ро-
кличка от черна коприна на златни точки и една "боа" от черни и бели
щраусови пера, която приличаше едновременно на змия и на птица.

Когато в една бляскава есенна сутрин тя се появи заедно със се-
стрите си, на които бе подарила за утешение елегантни ешарпове от воал
на неделната литургия, отслужена от владиката, цяла група младежи,
най-интелектуалните и напредничави в града, които ходеха на черква са-
мо за да оглеждат жените, се наредиха от единия до другия кораб на ху-
бавата катедрала, а очите им я стегнаха в кръстосания огън на благо-
склонните им погледи. Жените също я гледаха, откъм гърба, както бе
сведена над молитвеника си, омаяни най-вече от роклята и боата с багри
на звездна нощ. Тя хвърчеше: струваше ѝ се, че е лястовица; искаше ѝ с
се да заплаче; това бе някакъв странен изблик на радост и тържество,
ала и на дълбока тъга; а когато вдигнеше влажните си очи и погледнеше
големите високи прозорци под свода на черквата, яносини като морски
миражи, тя си мислеше за далечните гледки, които се виждаха от прозо-
реца на мелницата, и за бедните жени, изцапани с новия зехтин, които
ѝ разправяха своите тегла. Тогава сякаш някакъв лек шемет се навдигаше
от дълбините на душата ѝ, както когато, като дете, образът на баба ѝ
възкресяваше в подсъзнанието ѝ някакъв атавистичен, приказен и авантю-
ристичен свят. Черковната служба и музиката усилваха очарованието. Вла-
диката бе висок, аристократичен и напомняше живописните прелати от го-
лемите френски романи на 19-я век; само гласът му бе малко остър, но
се губеше, заедно с дима на тамяна, в носталгичното бучене на органа,
който свиреше хора от Набуко: "Летете, о мисли, на златни криле..." И
всичко, светлини, звуци, багри, увеличаваха бляскавата омая на Козима,
която се чувствуваше пренесена в някакъв възшебен свят.

Точно по онова време животът ѝ получи някакъв приказен ритъм.
Дори у дома ѝ пристигна, от някакъв далечен град, един висок, пълен,
рус журналист, чието присъствие внесе голям смут и тревога в цялата ма-
хала. У Козима това посещение събуди най-голяма гордост и най-парливо